

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 19. november 2009
Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2009-740-0371
Dok.: KRA40460

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om Domstolsstyrelsen og lov om retsafgifter (Dommeruddannelse, transmission af tekst under retsmøder, fri proces i sager om ægteskab eller forældremyndighed og retsafgifter i fogedsager) (L 30), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. november 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om Domstolsstyrelsen og lov om retsafgifter (Dommeruddannelse, transmission af tekst under retsmøder, fri proces i sager om ægteskab eller forældremyndighed og retsafgifter i fogedsager) (L 30):

”Ministeren bedes tilbundsgående redegøre for, hvad implementeringen af servicedirektivets artikel 13 i dansk ret vil betyde og hvilke konsekvenser det vil have eller forventes at få for Danmark.”

Svar:

I lovforslagets § 1, nr. 12, stilles forslag om at give justitsministeren bemyndigelse til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om sagsbehandling i sager om advokatvirksomhed med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs vedtagelser.

Justitsministeriet kan oplyse, at bemyndigelsesbestemmelsen – som det fremgår af bemærkningerne – i første række vil blive anvendt til at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet), som blev vedtaget med kvalificeret flertal i Rådet i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet den 12. december 2006. Danmark stemte for forslaget. Direktivet skal være implementeret i dansk ret senest den 28. december 2009.

Servicedirektivet er et horisontalt direktiv, som supplerer den generelle og sektorspecifikke EU-lovgivning, der gælder for tjenesteydelser. Direktivet har til formål at sikre et mere velfungerende indre marked for tjenesteydelser med henblik på at forbedre rammerne for vækst og beskæftigelse i EU.

Den overordnede koordinering af implementeringen af servicedirektivet i dansk ret varetages af Økonomi- og Erhvervsministeriet.

En del af direktivets bestemmelser er således implementeret ved lov nr. 384 af 25. maj 2009 om tjenesteydelser i det indre marked og lov nr. 364 af 13. maj 2009 om ændring af næringsloven, markedsføringsloven, erhvervsfremmeloven og forskellige andre love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område.

Implementeringen af de af servicedirektivets bestemmelser, som ikke er omfattet af generelle love under Økonomi- og Erhvervsministeriets område – herunder direktivets artikel 13 – varetages af de enkelte ministerier. Justitsministeren beskikker danske advokater, og Justitsministeriet varetager således den sektorbestemte implementering af servicedirektivet på advokatområdet.

Servicedirektivets artikel 13 har følgende ordlyd:

”Artikel 13

Tilladelsesprocedurer

1. Tilladelsesprocedurer og –formaliteter skal være klare, offentliggjort på forhånd og skal give ansøgerne sikkerhed for, at deres anmodning vil blive behandlet objektivt og uvildigt.
2. Tilladelsesprocedurer og –formaliteter må ikke virke afskrækkende og ikke komplicere eller forsinke udførelsen af tjenesteydelsen unødigt. De skal være nemt tilgængelige, og de udgifter, de kan medføre for ansøgerne, skal være rimelige og stå i et rimeligt forhold til omkostningerne i forbindelse med de pågældende tilladelsesprocedurer og må ikke overstige omkostningerne ved proceduren.
3. Tilladelsesprocedurer og –formaliteter skal give ansøgerne sikkerhed for, at deres anmodning behandles hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for en rimelig svarfrist, som er fastsat og offentliggjort på forhånd. Fristen løber først fra det tidspunkt, hvor al dokumentation er fremsendt. Den kompetente myndighed kan én gang forlænge fristen med et begrænset tidsrum, hvis spørgsmålets kompleksitet berettiger hertil. Forlængelsen og dens varighed begrundes behørigt og meddeles ansøgeren inden den oprindelige frists udløb.
4. Er der ikke afgivet svar inden for den i stk. 3 omhandlede frist eller forlængelsen heraf, betragtes tilladelsen som udstedt. Der kan dog fastsættes en anden ordning, hvis dette er begrundet i tvungen almene hensyn, herunder tredjeparts legitime interesse.
5. For enhver anmodning om tilladelse fremsendes der hurtigst muligt en kvittering for modtagelsen. Kvitteringen skal angive:

- a) den i stk. 3 omhandlede frist
- b) klagemuligheder
- c) at tilladelsen, hvis det er relevant, skal betragtes som udstedt, hvis der ikke er afgivet svar inden for den fastsatte frist.

6. Hvis anmodningen er ufuldstændig, oplyses ansøgeren hurtigst muligt om, at der skal indgives yderligere dokumentation, samt om en eventuel indvirkning på den i stk. 3 omhandlede frist.

7. Hvis en ansøgning afslås, fordi den ikke overholder de krævede procedurer og formaliteter, informeres ansøgeren hurtigst muligt om afslaget.”

Det er efter Justitsministeriets opfattelse nødvendigt at fastsætte regler om en sagsbehandlingsfrist (artikel 13, stk. 3) samt om kvittering for modtagelse af ansøgning (artikel 13, stk. 5).

Det er herudover Justitsministeriets opfattelse, at det på advokatområdet er hensigtsmæssigt at fastsætte nærmere regler om betydningen af en manglende overholdelse af en udmeldt sagsbehandlingsfrist (artikel 13, stk. 4). Det fremgår af servicedirektivets artikel 13, stk. 4, at en overskridelse af en udmeldt frist som udgangspunkt medfører, at tilladelsen kan betragtes som udstedt, men at der dog kan fastsættes en anden ordning, hvis dette er begrundet i tvingende almene hensyn, herunder tredjeparts legitime interesse.

Lovforslagets § 1, nr. 12, indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til ved bekendtgørelse at fastsætte sådanne regler om sagsbehandlingen i sager om advokatvirksomhed.

I bekendtgørelsen vil således i givet fald blive fastsat en sagsbehandlingsfrist for Justitsministeriets behandling af ansøgninger om advokatbeskikkelse samt et krav om, at Justitsministeriet kvitterer for modtagelse af ansøgningen. Bekendtgørelsen vil endvidere fastsætte, at en manglende overholdelse af den udmeldte sagsbehandlingsfrist ikke indebærer, at en advokatbeskikkelse kan betragtes som meddelt.

Formålet hermed vil være at sikre, at alle, der bliver advokater i Danmark, opfylder de materielle betingelser herfor, og at ingen således kan blive advokat, alene fordi der måtte ske en overskridelse af en sagsbehandlingsfrist.

Det bemærkes i den forbindelse, at implementeringen af servicedirektivets artikel 13 ikke har betydning for, hvilke krav udenlandske advokater skal overholde for at opnå dansk advokatbeskikkelse eller for at udøve advokatvirksomhed i Danmark.

Adgangen til udøvelse af advokatvirksomhed samt etablering under hjemlandets advokattitel for advokater, der har opnået beskikkelse i en anden EU-medlemsstat, i et EØS-land eller i Schweiz, reguleres af Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokathvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelse er opnået, som er implementeret i dansk ret ved henholdsvis bekendtgørelse nr. 1429 af 11. december 2007 om EU-advokaters tjenesteydelser her i landet og bekendtgørelse nr. 1431 af 11. december 2007 om EU-advokaters etablering her i landet mv. Begge bekendtgørelser er udstedt med hjemmel i § 130 i lov bekendtgørelse nr. 1261 af 23. oktober 2007 om rettens pleje.

Det fremgår således af artikel 4 i Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser, at advokaten under udøvelsen af advokatvirksomhed skal iagttage de faglige regler, der gælder i værtslandet, idet han dog fortsat er undergivet de forpligtelser, der påhviler ham i den medlemsstat, han kommer fra. Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokathvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelse er opnået, indeholder en tilsvarende bestemmelse.

Advokater, der har opnået advokatbeskikkelse uden for EU-medlemsstaterne, EØS-landene og Schweiz har ikke adgang til at udøve advokatvirksomhed i Danmark på grundlag af deres udenlandske advokatbeskikkelse.